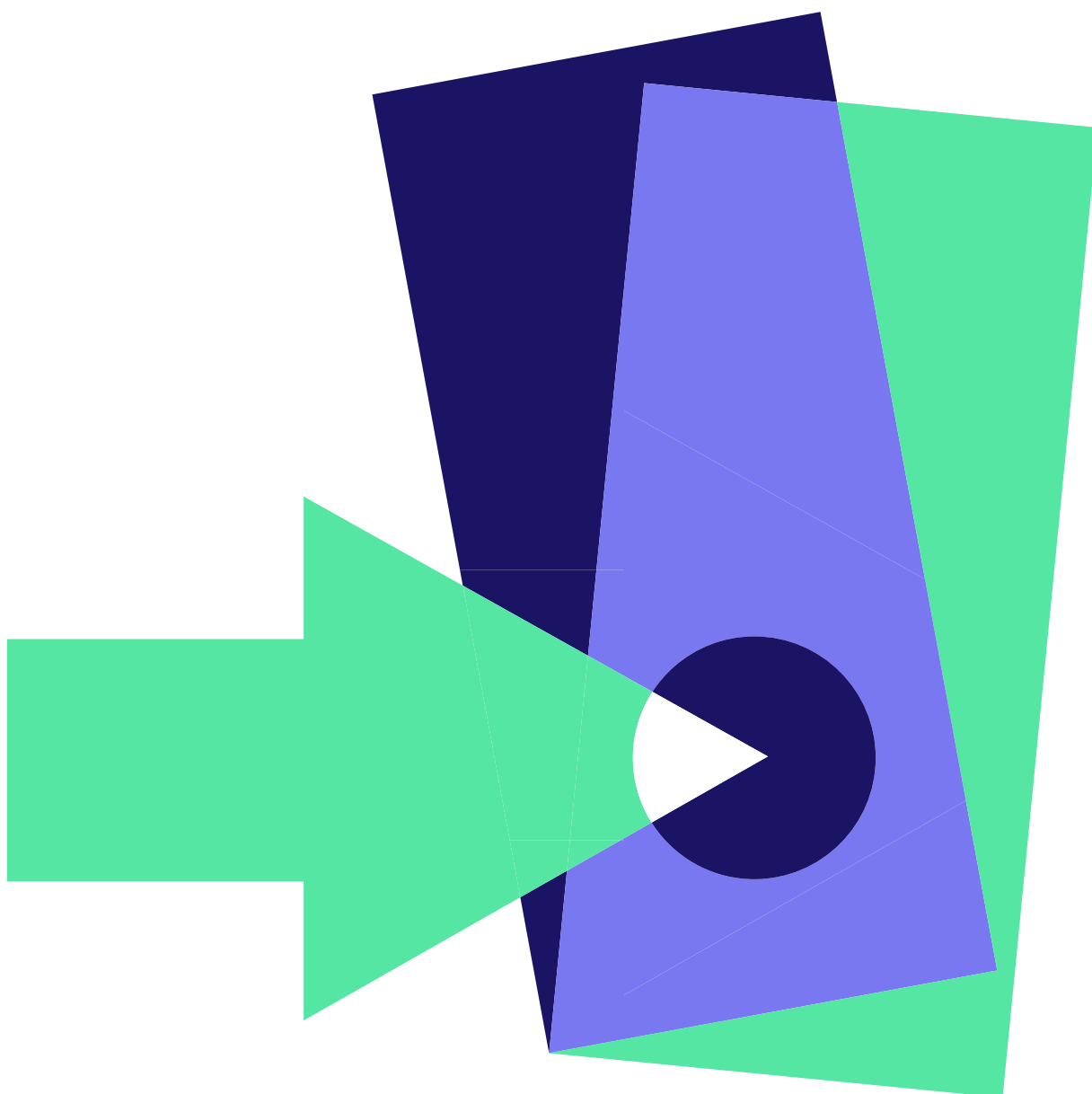

Trendanalyse

Financiële ontwikkelingen in de jeugdzorgsector

December 2025

Inhoud

Samenvatting	3
1 Achtergrond	6
1.1 Aanleiding voor het onderzoek	6
1.2 Werkwijze	6
1.3 Kwaliteit van de gebruikte data	9
1.4 Leeswijzer	10
2 Resultaat- en margeontwikkeling	11
2.1 Margeontwikkeling naar grootte	11
2.2 Margeontwikkeling naar rechtsvorm	13
2.3 Ontwikkeling van de financiële positie (solvabiliteit en liquiditeit)	16
3 Ontwikkelingen ten aanzien van de inzet van personeel	20
3.1 Cliëntgebonden personeel	20
3.2 Personeelskosten ten opzichte van de omzet	22
3.3 Omzet per fte	24
4 Uitgelicht: inzicht in resultaten van JeugdzorgPlus aanbieders	27
4.1 Transformatie Jeugdzorg	27
4.2 Financieel rendement	28
4.3 Solvabiliteit en liquiditeit JeugdzorgPlus aanbieders	29
5 Uitgelicht: inzicht in de resultaten van Gecertificeerde Instellingen	31
5.1 Omvang deelsector	31
5.2 Financieel rendement	33
5.3 Ontwikkeling in de personele inzet	34
5.4 Financiële positie van de GI's	36

Samenvatting

Kernbevindingen uit de analyses

Deze rapportage geeft inzicht in de ontwikkeling van een aantal voor de jeugdzorg relevante (financiële) kengetallen voor de periode van 2018 tot en met 2024. Net als in de vorige edities van deze analyse kan in grote lijnen vastgesteld worden dat de ontwikkelingen in deze kengetallen gedurende deze periode van zeven jaar beperkt zijn, maar niettemin van betekenis.

De financiële situatie van jeugdzorgaanbieders is de afgelopen twee jaar verbeterd. Het financiële resultaat van middelgrote en grote aanbieders bereikte een dieptepunt in 2022 om vervolgens in 2023 een verbetering te laten zien, die in 2024 doorzette. Het sectorgemiddelde over 2024 bedroeg 2,7 procent ten opzichte van 1,6 procent in 2023 en 1,1 procent in 2022.

Ook het aantal aanbieders dat een negatieve marge realiseerde nam af. Bij zowel kleine, middelgrote als grote aanbieders was het percentage aanbieders met een negatieve marge in 2024 het laagst sinds 2018. Ondanks de verbetering van de financiële resultaten van aanbieders in algemene zin in de laatste jaren slaagde ruim 10 procent van de aanbieders er in 2024 niet in om winstgevend te opereren. Hoewel van acute liquiditeitsdruk in de sector geen sprake is, kan hier in individuele gevallen wel degelijk sprake van zijn. Dit blijkt ook uit de praktijk van de casuïstiek van de JA. Het is wel belangrijk om op te merken dat veel aanbieders die door omstandigheden één of twee jaar een negatieve marge realiseren niet structureel verlieslatend opereren.

Bij de verbeterde financiële situatie van de aanbieders horen wel enkele kanttekeningen. Als gekeken wordt naar de oorzaken van de toegenomen marges is het beeld minder rooskleurig. Het verbeterde financieel rendement is deels incidenteel, waardoor niet duidelijk is of de sector ook structureel beter financieel presteert. Toegenomen marges zijn deels ontstaan doordat de tarieven in 2024 meer geïndexeerd zijn dan de werkelijke loonstijging. De indexering van de tarieven zal echter niet altijd hoger liggen dan de loonstijging. Aanbieders geven ook aan investeringen in bijvoorbeeld vastgoed uit te stellen vanwege onzekerheden in beleidsmatige ontwikkelingen en de bekostiging. Een bedreiging daarbij vormen de fluctuaties op de rentemarkt, ook voor organisaties met overvloedige liquide middelen bij een dalende rente. En investeringen kunnen niet blijvend vooruitgeschoven worden. Het is daarom moeilijk om voorspellingen te doen.

De financiële druk op de sector lijkt dus enigszins afgenomen en dat is positief. Maar desondanks vormt de druk die veroorzaakt wordt door de beperkte marges een risico voor de continuïteit van de jeugdzorg op de lange termijn en belemmert dit ook de broodnodige investeringen in innovatie, onderhoud en transformatie. Ook betekent het niet dat er geen individuele aanbieders in concrete financiële problemen verkeren.

Het nauwlettend volgen van de financiële ontwikkelingen in de jeugdsector blijft dan ook noodzakelijk. Met de inwerkingtreding van de *Wet verbetering beschikbaarheid jeugdzorg* zal de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) deze taak overnemen van de JA en zodra de cijfers over 2025 beschikbaar komen een vervolg geven aan deze trendanalyse. Daarnaast gaat de NZa op termijn ook toezien op de transparante financiële bedrijfsvoering van jeugdzorgaanbieders en op het aanleveren van de jaarverantwoordingen.

In het bijzonder is aandacht nodig voor de transformatie van de specialistische jeugdhulp met verblijf, waar veel van de aanbieders gevraagd wordt in het kader van de ombouw naar meer kleinschaligheid. Ook de afbouw van de gesloten jeugdhulp (JeugdzorgPlus) en de opbouw van alternatieven kan deze zorgaanbieders in zwaar financieel vaarwater brengen. De NZa zal daarom ook de door de JA ontwikkelde *Monitor JeugdzorgPlus* voortzetten om deze ontwikkelingen nauwlettend te blijven volgen.

Datakwaliteit

Net als in eerdere edities van deze trendanalyse signaleert de JA nog een belangrijk aandachtspunt: de kwaliteit van de beschikbare gegevens moet verbeterd worden. De gegevens uit de DigiMV database, die de data van de jaarverantwoordingen van alle jeugdzorgaanbieders bevat, worden geanalyseerd ten behoeve van monitoring en beleidsvorming. De JA constateert, net als andere stakeholders die gebruik maken van deze gegevens, dat de kwaliteit van de DigiMV data onvoldoende is.

Bij het analyseren van de gegevens ten behoeve van deze rapportage is wederom gebleken dat de DigiMV data onvolledig, niet altijd betrouwbaar en voor een deel ook niet vergelijkbaar zijn. Dit heeft meerdere oorzaken. Sommige variabelen zijn voor meerdere interpretaties vatbaar, en er zijn variabelen die niet ieder jaar op dezelfde manier uitgevraagd worden. Sommige vragen zijn in de vragenlijsten ook afhankelijk van het type aanbieder verschillend geformuleerd. Dit alles maakt dat de data niet optimaal vergelijkbaar zijn. Bovendien is geconstateerd dat in voorkomende gevallen gegevens die wel in de vragenlijsten ingevuld zijn, niet in de dataset terug te vinden zijn. Dit suggereert technische onvolkomenheden bij de verwerking van de vragenlijsten.

De problemen met de volledigheid, betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van de data leiden ertoe dat de uitkomsten van analyses moeilijker te interpreteren zijn en minder nauwkeurige en minder bruikbare inzichten opleveren. Deze inzichten zijn dan ook minder van nut voor beleidsmakers en andere stakeholders dan wanneer voor de analyses data van hogere kwaliteit beschikbaar zou zijn.

Daarnaast is het zo dat aanbieders vaak – terecht – klagen over hoge administratieve lasten. Het is goed uit te leggen dat gegevensverzameling in het kader van de jaarverantwoording zorg noodzakelijk is. Analyse van deze

gegevens draagt bij aan inzichten op basis waarvan beter beleid gevoerd kan worden en waar de sector baat bij heeft. Het is echter veel minder goed uit te leggen aan aanbieders die tijd investeren in het aanleveren van deze gegevens wanneer de data vervolgens niet optimaal bruikbaar zijn door redenen waar zij part noch deel aan hebben. Dit neemt overigens niet weg dat veel aanbieders de gegevens vollediger en zorgvuldiger aan kunnen leveren. Het verdient wel aanbeveling aanbieders hierbij te ondersteunen door de gegevensaanlevering zo eenvoudig mogelijk te maken en heldere en eenduidige definities te gebruiken.

Oproep

Veel instanties hebben (delen van) de DigiMV-data nodig voor hun taken. Door de uiteenlopende behoeften en taken van deze partijen is er geen eenvoudige oplossing om de datakwaliteit te verbeteren. Toch is actie noodzakelijk. De JA voelt zich als een van de gebruikers medeverantwoordelijk voor dit vraagstuk. Tegelijkertijd is de JA niet in positie om goed te kunnen overzien welke aanpak het meest effectief is om de inrichting, vulling, verwerking en deling van DigiMV-data te verbeteren. Het is duidelijk dat dit een complexe opgave is. Gezien het belang van volledige en betrouwbare DigiMV-data voor de sector mag van alle betrokken partijen worden verwacht dat zij zich hiervoor inzetten. Dat geldt ook voor de JA, en vanaf 2026 voor de NZa die de taken van de JA overneemt¹. Alleen dan kunnen toekomstige analyses met minder voorbehouden worden gepresenteerd, wat leidt tot scherpere inzichten waar uiteindelijk de hele sector van profiteert.

¹ Sinds 2025 bestaat er een overlegcyclus waar VWS, CIBG en de NZa bij betrokken zijn, waarbij de betrokken stakeholders technische en inhoudelijke problemen omtrent de jaarverantwoording en DigiMV signaleren. Hopelijk kan deze overlegcyclus een bijdrage leveren aan structurele verbeteringen van de datakwaliteit.

1 Achtergrond

1.1 Aanleiding voor het onderzoek

De Jeugddautoriteit (JA) brengt voor de derde keer een trendanalyse uit over de financiële ontwikkelingen in de jeugdzorg. Deze trendanalyse is gebaseerd op de financiële cijfers over het boekjaar 2024, opnieuw in vergelijking met voorgaande jaren zodat zichtbare trends geduid kunnen worden.

Deze trendanalyse sluit aan bij de taak van de JA om vast te stellen of de continuïteit van de jeugdzorg duurzaam gewaarborgd is. Dit houdt in dat er voldoende beschikbare financiële middelen bij jeugdhulpaanbieders en Gecertificeerde Instellingen (GI's)² zijn om hun taken te kunnen bekostigen en daarin te kunnen investeren. De JA gebruikt meerdere instrumenten om de continuïteit van zorg te monitoren. De JA voert gesprekken met aanbieders waarin de financiële gezondheid van instellingen en de kwaliteit van de bedrijfsvoering getoetst worden. Daarnaast worden kwantitatieve gegevens gebruikt, zoals het Early Warning Systeem (EWS)³ en de cijfers van de jaarverantwoording zorg (DigiMV), waarin de jaarverslagen van jeugdzorgaanbieders worden vastgelegd.

1.2 Werkwijze

Deze analyse is gebaseerd op de beschikbare jaarverantwoordingen zorg over 2024. Zorgaanbieders, jeugdhulpaanbieders, combinatie-instellingen die naast jeugdzorg ook andere zorg bieden, GI's en Veilig Thuis-organisaties zijn verplicht om jaarlijks maatschappelijke verantwoording af te leggen, om te laten zien hoe zij publiek geld besteden en hoe zij hun dienstverlening hebben georganiseerd. De gegevens van jeugdzorgaanbieders zijn ingelezen in een database waarin de gegevens van de jaren 2018 tot en met 2023 al beschikbaar waren. Voor het boekjaar 2024 is gebruik gemaakt van de definitieve DigiMV dataset van 27 oktober 2025⁴. Voor de voorgaande jaren zijn ook de definitieve datasets gebruikt.

Na het opschonen van de gegevens voor onverklaarbare of onlogische waarden is een onderzoekspopulatie van bijna 1.800 aanbieders overgebleven over het jaar 2024. Dit aantal wijkt iets af van voorgaande jaren. Dit wordt verklaard door het feit dat sommige aanbieders bijvoorbeeld nog niet bestonden in voorgaande jaren of niet tijdig een jaarverantwoording deponeerden. Daarnaast kunnen aanbieders gefuseerd of opgeheven zijn. Daarnaast zijn er ook verschillen tussen de aantallen aanbieders in verschillende grafieken omdat niet alle data telkens voor alle aanbieders beschikbaar waren.

² In het vervolg wordt ten behoeve van de leesbaarheid over 'jeugdzorgaanbieders' gesproken wanneer jeugdhulpaanbieders en GI's bedoeld worden.

³ [Early Warning System | Wat doet de Jeugddautoriteit? | Jeugddautoriteit](#)

⁴ [Verantwoordingsgegevens per boekjaar \(datasets\) | Jaarverantwoording zorg](#)

De groep aanbieders in deze populatie bestaat uit jeugdzorgaanbieders die verschillen in aard van zorgaanbod, omvang van de organisatie en wijze waarop de organisatie is ingericht. Omdat de DigiMV-data geen eenduidig inzicht bieden in de verschillen tussen de aanbieders wat betreft het zorgaanbod dat zij bieden, heeft de JA twee nadere differentiaties toegepast; namelijk de omvang van de aanbieder in opbrengsten uit de *Jeugdwet* en de rechtsvorm van de aanbieder.

Op basis van de opbrengsten uit de *Jeugdwet* zijn de aanbieders verdeeld in drie categorieën:

- 1) kleine aanbieders met een omzet op jeugdzorg kleiner dan €2 miljoen,
- 2) middelgrote aanbieders met een omzet op jeugdzorg tussen €2 miljoen en €20 miljoen en
- 3) grote aanbieders met een omzet op jeugdzorg van meer dan €20 miljoen.

Op basis van rechtsvorm zijn de aanbieders verdeeld in vier categorieën:

- 1) stichtingen,
- 2) besloten vennootschappen,
- 3) eenmanszaken en
- 4) overige rechtsvormen.

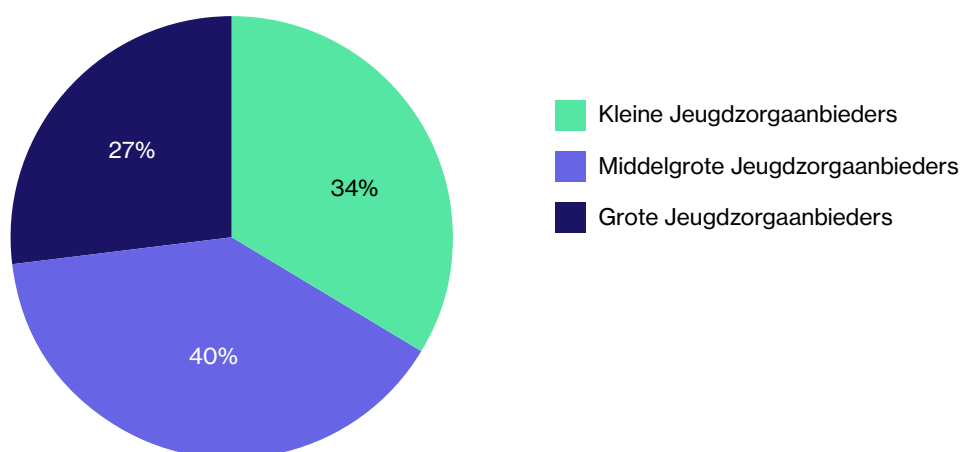
Sinds de decentralisatie van de jeugdzorg in 2015 is een toename te zien van jeugdzorgaanbieders die kiezen voor de bv als rechtsvorm met (externe) aandeelhouders. Deze bv's zijn soms ook onderdeel van groepsstructuren waar een verscheidenheid aan activiteiten in is ondergebracht. Denk aan zorg en kinderopvang, maar ook verhuur en het bieden van ondersteunende diensten of zelfs uitzendwerk in de zorg.

Daarnaast zijn er in de afgelopen jaren veel zelfstandige aanbieders zoals eenmanszaken bijgekomen, en is er nog een groep andere rechtsvormen. Dit zijn onder andere maatschappen en VOF's. Deze laatste groep betreft vaak samenwerkingsverbanden van verschillende specialisten. Deze groep is wat betreft omzet relatief beperkt, maar het aantal aanbieders is in deze groep de afgelopen jaren behoorlijk toegenomen.

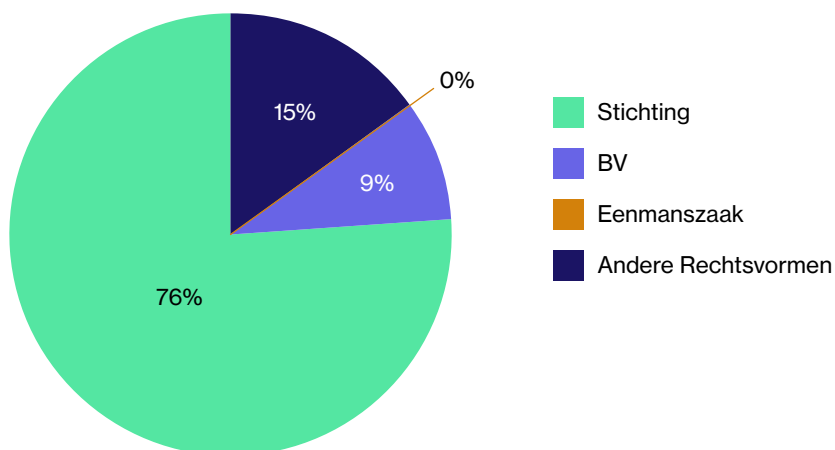
Een onderscheidend kenmerk tussen deze verschillende rechtsvormen is dat bij stichtingen de beloning van de bestuurder onderdeel is van de exploitatielasten van de stichting. Bij de meeste bv's is dat ook het geval, mede vanwege de wettelijke eis dat een directeur-groootaandeelhouder zichzelf een reëel salaris moet uitbetalen. Bij de andere rechtsvormen is het mogelijk dat deze beloning pas achteraf wordt vastgesteld. Het gevolg daarvan is dat bij deze rechtsvormen de getoonde winstmarge voorafgaand aan de aftrek van de bestuurdersbeloning is, en daarmee afwijkt van de andere ondernemingsrechtsvormen. Bij de zogenaamde IB-ondernemingen, die zo genoemd worden omdat de gerealiseerde winsten onder inkomstenbelasting vallen (VOF's, maatschappen en eenmanszaken), wordt het resultaat van de onderneming direct als inkomen gezien en is de term nettowinst daarmee eigenlijk niet van toepassing. Dit vooral de kleine ondernemingen waardoor de invloed op het financiële beeld van de sector als geheel beperkt is.

De totale omzetverdeling over het jaar 2024, gebaseerd op de aanbieders opgenomen in deze rapportage, wordt per grootteklasse weergegeven in figuur 1 en per rechtsvorm in figuur 2.

Figuur 1: totale omzet jeugdzorgaanbieders naar grootteklasse

Figuur 2: totale omzet jeugdzorgaanbieders naar rechtsvorm

Figuur 2 laat zien dat driekwart van de totale bedrijfsopbrengsten door stichtingen wordt gerealiseerd. Hierbij moet opgemerkt worden dat veel aanbieders meerdere financieringsbronnen hebben zoals de *Jeugdwet*, de *Wet langdurige zorg* en de *Zorgverzekeringswet* terwijl de kleinere aanbieders meestal meer specifiek uit de *Jeugdwet* worden gefinancierd. Omdat de financiële continuïteit alleen op organisatieniveau kan worden beoordeeld, wordt deze dus ook beïnvloed door andere financiële bronnen. Voor veel combinatie-instellingen zijn de opbrengsten uit de *Jeugdwet* vaak wel substantieel, maar lang niet altijd de belangrijkste financieringsbron⁵.

⁵ [Rapport Financiering jeugdzorg bij combinatie-instellingen | Jeugdautoriteit](#)

De uitkomsten van de analyses heeft de JA, net als voorgaande jaren, besproken en getoetst in een duidingssessie met leden van Fizi, de beroepsvereniging voor zorgfinancials⁶. Deze sessie vond plaats op 5 november 2025. De uitkomsten van deze **duidingssessie** zijn in **kaders** in dit rapport opgenomen.

1.3 Kwaliteit van de gebruikte data

Voor zover mogelijk zijn de data geschoond van onjuiste of ontbrekende gegevens. De JA kan niet garanderen dat alle gebruikte cijfers juist zijn omdat zorgaanbieders zelf verantwoordelijk zijn voor het aanleveren van deze gegevens.

Bij het analyseren van de data zijn verschillende problemen met de kwaliteit van de dataset gevonden. Niet alle variabelen zijn altijd gevuld en ook de vergelijkbaarheid en betrouwbaarheid laten te wensen over. Dit blijkt bijvoorbeeld uit onlogische waarden die gevonden werden. Hier zijn meerdere oorzaken voor. Sommige variabelen, zoals cliëntgebonden personeel, zijn voor meerdere interpretaties vatbaar en sommige variabelen worden ook niet ieder jaar op dezelfde manier uitgevraagd. Deze wijzigingen zijn ook niet gedocumenteerd. Ook zijn sommige vragen, bijvoorbeeld met betrekking tot de kosten van personeel niet in loondienst (PNIL), in de vragenlijsten afhankelijk van het type aanbieder verschillend geformuleerd.

Dataschoning blijft daarom een essentieel onderdeel van het proces om tot zo betrouwbaar mogelijke data te komen. Er zijn echter grenzen aan wat met dataschoning bereikt kan worden. De gehele dataset bevat gegevens van meer dan 13.000 zorgaanbieders waardoor het niet mogelijk is om alle gegevens in de dataset te vergelijken met de gedeponeerde vragenlijsten of jaarrekeningen. In sommige gevallen werd geconstateerd dat variabelen die in de vragenlijst wel ingevuld waren, ontbraken in de dataset. Mogelijk zijn er daarom aanbieders niet meegenomen in de analyses die wel meegenomen hadden moeten worden. Hoe vaak dit voorkomt is niet te zeggen. Een exact inzicht in de mate van onvolledigheid en onbetrouwbaarheid van de data ontbreekt. Dat vraagt om terughoudendheid bij de interpretatie van de analyses. Tegelijkertijd zijn de gebruikte data wel voldoende substantieel dat trends en ontwikkelingen betrouwbaar in beeld te brengen en te duiden.

⁶ [Dé vereniging van en voor zorgfinancials | Fizi zorgfinancials](#)

Uit de duidingssessie

De problemen met de datakwaliteit worden herkend. Een groot aantal instellingen is verplicht een jaarverantwoording aan te leveren op grond van de *Wet toetreding zorgaanbieders*. Welke aanbieders een jaarverantwoording moeten deponeren en welke gegevens zij aan moeten te leveren is niet ieder jaar hetzelfde. De wisselende publicatievereisten worden genoemd als verklaring voor het lagere aantal kleine organisaties in de cijfers over 2024.

Een verdere kwaliteitsslag in de gegevensverzameling- en verwerking blijft noodzakelijk, om ervoor te zorgen dat de data in de toekomst een betrouwbaar instrument voor toezicht kunnen zijn, zoals beoogd in de *Wet verbetering beschikbaarheid jeugdzorg* die op 1 januari 2026 in werking treedt⁷. Tot slot wordt opgemerkt dat de uitvraag van gegevens varieert op basis van het type zorgaanbieder of de deelsector waar de aanbieder toe behoort, waardoor sommige gegevens voor jeugdhulpaanbieders beschikbaar zijn die voor combinatie-instellingen niet beschikbaar zijn, of omgekeerd. Een voorbeeld daarvan zijn variabelen die aanbieders die geclassificeerd worden als jeugdzorgaanbieders aan moeten leveren en andere typen aanbieders (die ook jeugdzorg bieden) niet. Of de wijze waarop personeelslasten worden verantwoord. Dit leidt op sommige onderdelen tot een gebrek aan uniformiteit en dus verminderde vergelijkbaarheid in de dataset.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de bevindingen met betrekking tot de resultaatontwikkeling en de financiële positie (solvabiliteit en liquiditeit) van de jeugdzorgaanbieders. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de ontwikkelingen rond de inzet van cliëntgebonden personeel, de kosten van PNIL en de omzetontwikkeling per fte. In de hoofdstukken 4 en 5 wordt nader ingegaan op twee deelsectoren: de aanbieders van JeugdzorgPlus (gesloten jeugdhulp) en de GI's. In hoofdstuk 6 volgt een samenvatting van de bevindingen.

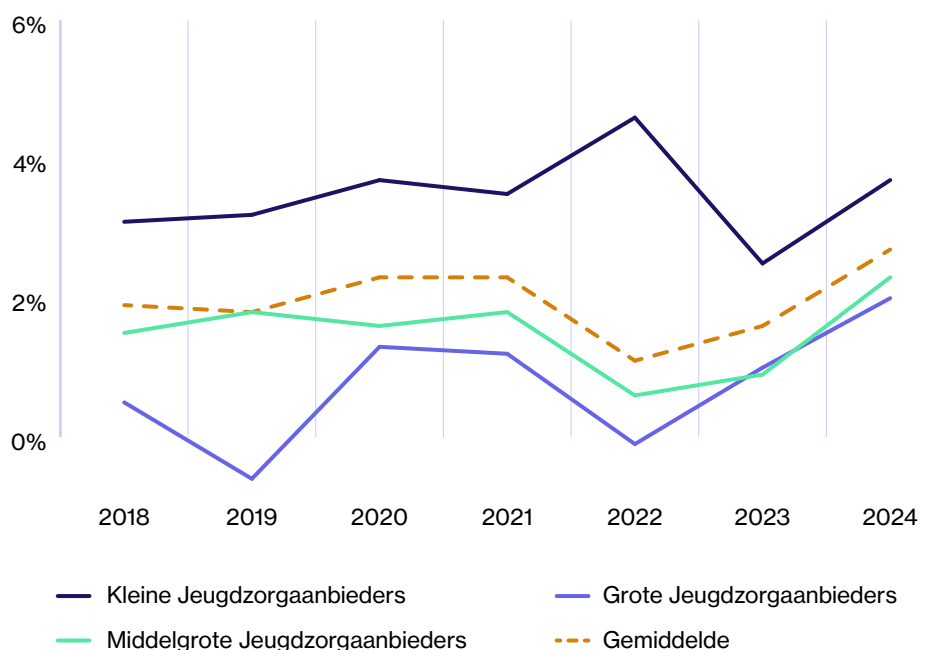
⁷ [Wet verbetering beschikbaarheid jeugdzorg](#) | [Overheid.nl](#) | [Wetgevingskalender](#)

2 Resultaat- en margeontwikkeling

2.1 Margeontwikkeling naar grootte

Het financieel rendement is een belangrijke indicator voor een duurzame positieve bedrijfsvoering. Hoewel er altijd sprake kan zijn van incidentele oorzaken waardoor het resultaat in een bepaald jaar kan afwijken, is het realiseren van een positieve marge erg belangrijk om een buffervermogen op te bouwen. Niet alleen voor slechtere tijden, maar ook voor (her)financiering of investeringen in bijvoorbeeld innovatie en scholing. De marges in de jeugdzorg zijn doorgaans beperkt: een rendement van 1 tot 2 procent is heel gebruikelijk. De ervaring van de JA leert dat een marge van tussen de 2 en 3 procent noodzakelijk is om duurzaam goede zorg te kunnen bieden. Hogere marges komen vooral voor bij kleinere aanbieders, zoals te zien is in figuur 3. In dit figuur is de gewogen winst van de aanbieders in de jaren 2018 tot en met 2024 in beeld gebracht waarbij een onderscheid is gemaakt tussen kleine, middelgrote en grote aanbieders. De winst is gewogen op basis van het aandeel van de omzet van de aanbieder in de totale omzet van de categorie.

Figuur 3: gemiddelde gewogen winstpercentage (resultaat na belasting/omzet) 2018-2024 per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 3:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	1.875	1.969	1.969	1.946	1.595	1.836	1.471
2. Middel	159	174	211	224	242	295	220
3. Groot	43	49	53	55	52	55	68
Totaal	2.077	2.192	2.233	2.225	1.889	2.186	1.759

Bij de weging van de winstpercentages in figuur 3 is rekening gehouden met de omvang van de aanbieders. Deze weging heeft plaatsgevonden op basis van de omzetgegevens waardoor de marge van grotere aanbieders zwaarder meetelt in het gemiddelde.

In figuur 3 valt op dat de marge bij kleinere aanbieders in de periode 2018-2021 steeds hoger dan 3 procent was, in 2022 piekte tot 4,6 procent, in 2023 terugviel en in 2024 weer toenam. De marges van middelgrote en grote aanbieders bereikten juist een dieptepunt in 2022, waarbij de grote aanbieders zelfs gemiddeld een negatieve marge realiseerden om vervolgens in 2023 een verbetering te laten zien, die in 2024 doorzette. Het sectorgemiddelde over 2024 bedroeg 2,7 procent ten opzichte van 1,6 procent in 2023 en 1,1 procent in 2022.

Uit de duidingssessie

Bij de toegenomen marges worden enkele kanttekeningen geplaatst: we moeten ons niet te veel verkijken op de ogenschijnlijk grote resultatensprong. Als verklaring voor de toegenomen marges wordt de indexatie van de tarieven op basis van de Overheidsbijdrage in de Arbeidskostenontwikkeling- (OVA) genoemd, die hoger lag dan de stijging van de lonen. Voor jeugd wordt uitgegaan van 90 procent OVA bij de indexatie, maar de OVA is een gewogen gemiddelde en de loonstijging zal niet structureel onder de OVA blijven. Een deel van de stijging wordt ook verklaard door het feit dat 2024 een schrikkeljaar was en Koningsdag in het weekend viel, wat zorgt voor extra opbrengsten zonder dat daar kosten tegenover staan.

Daarnaast lijken bij de grotere ggz organisaties de resultaten beter omdat investeringen in vastgoed worden uitgesteld. Het behoorlijke resultaat onderaan de streep zegt daarom weinig over hoe goed of slecht de sector het doet. Dit was ook de conclusie was van de *Barometer Nederlandse Gezondheidszorg* van EY: onder de streep lijkt het er goed uit te zien, maar onder de motorkap valt het tegen⁸.

⁸ [EY Barometer Nederlandse Gezondheidszorg | EY - Nederland](#)

Tot slot speelt ook een rol dat er bij het afsluiten van (nieuwe) contracten vaak wel betere tarieven zijn afgesproken.

Als het gaat om de vraag of de stijging van de marges in 2024 incidenteel is, is de consensus dat hier een genuanceerde benadering gepast is en dat er in ieder geval geen grote conclusies aan verbonden moeten worden. Het blijft lastig om voorspellingen te doen. De cijfers laten zien dat 2024 financieel een relatief goed jaar is geweest en 2025 wordt dat misschien ook wel. Over 2026 valt nog niets te zeggen.

De margeverschillen die samenhangen met de grootte van de aanbieders worden verklaard door een aantal factoren. De hogere marges van kleinere organisaties kunnen samenhangen met hun relatief lage kosten. Daarnaast speelt mee dat bij kleinere organisaties de beloning van de bestuurder onderdeel van de winst kan zijn. Kleinere aanbieders, die vaak ambulante zorg verlenen, zijn doorgaans wendbaarder dan middelgrote en grote aanbieders die hogere vaste lasten hebben. De kostenstructuur van grotere aanbieders ziet er daardoor anders uit. Bij het verlenen van complexe(re) zorg en het bieden van een verblijfsfunctie spelen kosten voor huisvesting, opleiding van beroepskrachten, innovatie en het beschikbaar stellen van expertise aan andere zorgaanbieders⁹ een grotere rol. Grotere aanbieders hebben vaak ook meer overhead en meer administratieve lasten omdat zij doorgaans voor meer opdrachtgevers werken en vaker een rol als hoofdaannemer vervullen waarbij zij de vaak kleinere onderaannemers contracteren¹⁰.

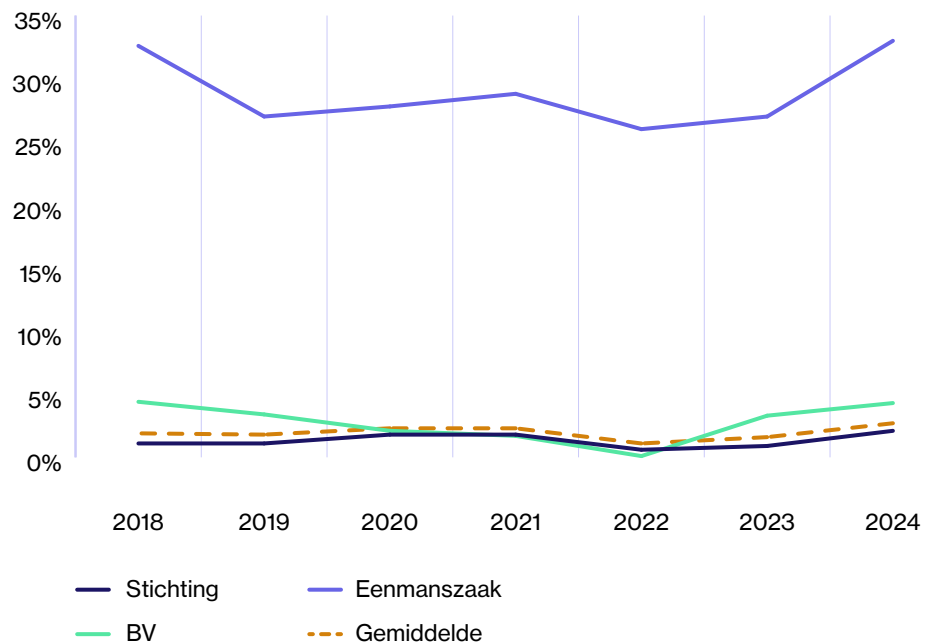
2.2 Margeontwikkeling naar rechtsvorm

De margeontwikkeling is ook uitgesplitst naar de verschillende rechtsvormen. In figuur 4 is dit in beeld gebracht. Het aantal aanbieders opgenomen in deze figuur is lager dan bij de uitsplitsing naar grootte omdat de restcategorie 'overige rechtsvormen' hier buiten beschouwing gelaten is.

⁹ [Onderzoek naar systeemaanbieders in de jeugdzorg: 'Vergoed op basis van prestatie, in plaats van organisatie' | Jeugdautoriteit](#)

¹⁰ [Rapport Hoofd- en onderaannemerschap in de jeugdhulpsector | Jeugdautoriteit](#)

Figuur 4: gemiddelde gewogen winstpercentage (resultaat na belasting/omzet) 2018-2024 per rechtsvorm

Aantal instellingen per categorie in figuur 4:

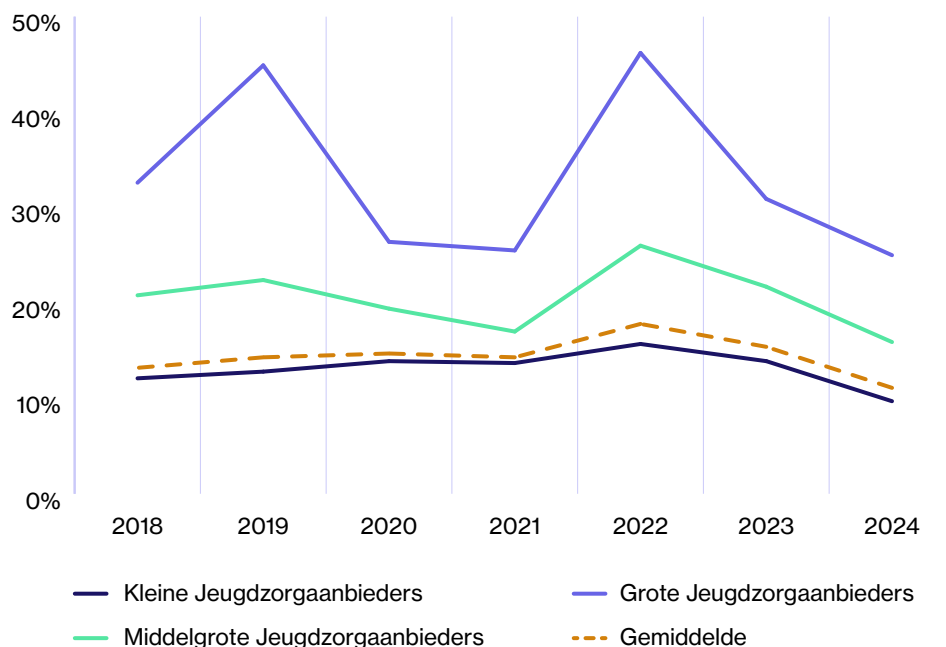
Rechtsvorm	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
BV	524	625	681	738	559	784	466
Eenmanszaak	331	320	297	259	255	198	217
Stichting	442	443	478	460	335	422	299
Totaal	1.297	1.388	1.456	1.457	1.149	1.404	982

In figuur 4 is te zien dat de stichtingen en bv's in de sector een aanmerkelijk lagere marge realiseren dan eenmanszaken. Dit beeld is constant door de jaren heen. Hier is sprake van vertekening omdat in het geval van eenmanszaken de arbeidsbeloning van de eigenaar of eigenaren vaak onderdeel is van de gerealiseerde marge.

Bij de stichtingen en bv's is het beeld van 2018 tot en met 2024 relatief constant, met beperkte schommelingen. Alle aanbieders lieten in zowel 2023 als 2024 een verbetering van de marges zien.

De figuren 3 en 4 zeggen iets over de gemiddelde waarden. In figuur 5 wordt specifiek gekeken naar aanbieders die een negatief resultaat realiseren.

Figuur 5: percentage jeugdzorgaanbieders met een negatieve marge (resultaat na belasting/omzet) 2018-2024

Aantal instellingen per categorie in figuur 5:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	1.875	1.969	1.969	1.946	1.595	1.836	1.471
2. Middel	159	174	211	224	242	295	220
3. Groot	43	49	53	55	52	55	68
Totaal	2.077	2.192	2.233	2.225	1.889	2.186	1.759

Figuur 5 laat voor 2024 een daling zien van het aantal jeugdzorgaanbieders met een negatieve marge. Dit is consistent met de constatering dat de gemiddelde marges toegenomen zijn. Bij zowel kleine, middelgrote als grote aanbieders is het percentage aanbieders met een negatieve marge in 2024 het laagst sinds 2018. Toch was het gemiddelde percentage aanbieders met een negatieve marge in 2024 nog 11,1 procent. Bij kleine aanbieders was dit 8,7 procent, bij middelgrote aanbieders 15,9 procent en bij grote aanbieders 25 procent¹¹. Ondanks de verbetering van de financiële resultaten van aanbieders in algemene zin in 2023 en 2024, die laat zien dat de sector een positieve ontwikkeling doormaakt, is er toch nog een behoorlijk deel van de aanbieders dat er niet in slaagt om winstgevend te opereren.

¹¹ Deze cijfers wijken enigszins af van de cijfers die genoemd worden in de Stand van Jeugdzorg 2025. Dit wordt verklaard door het feit dat bij het schrijven van dit rapport de definitieve dataset over 2024, die gebruikt is voor deze trendanalyse, nog niet beschikbaar was.

Daarbij moet worden opgemerkt dat in de verslagperiode van 2018 tot en met 2024 niet steeds dezelfde aanbieders een negatieve marge realiseerden. Er waren 673 aanbieders die in deze periode slechts één jaar verlieslatend waren, en 382 aanbieders hadden in twee jaren een negatieve marge. Er zijn vele oorzaken denkbaar waarom in enig jaar het rendement tegenvalt. Denk daarbij aan incidentele kosten of de voortdurende krapte op de arbeidsmarkt of toegenomen ziekteverzuim. Dit kan leiden tot meer inzet van personeel niet in loondienst (PNIL), wat gepaard gaat met hogere kosten. Wanneer een aanbieder in één jaar een negatieve marge realiseert, hoeft dit dus niet meteen te betekenen dat deze aanbieder in financiële problemen verkeert.

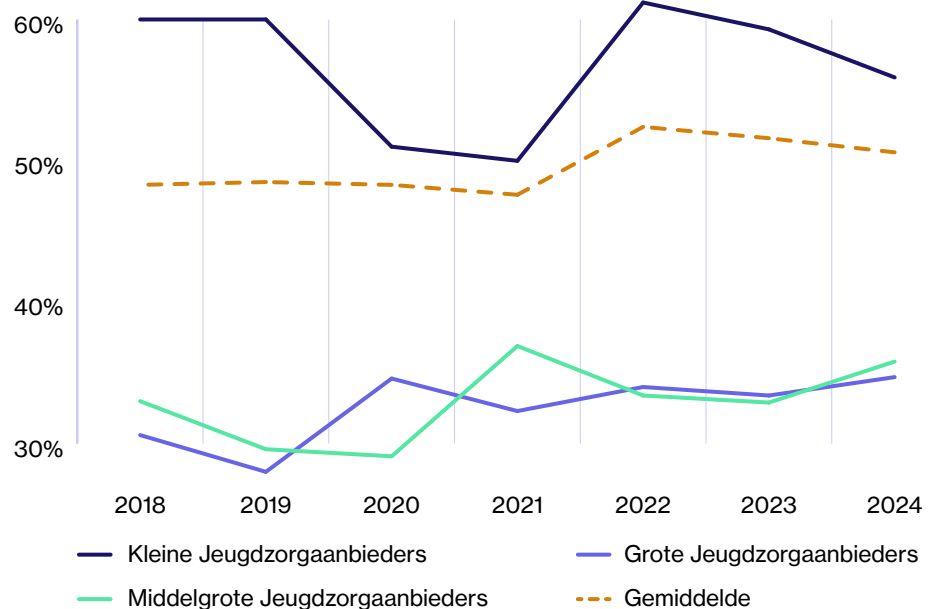
Naast aanbieders die incidenteel verlies lijden zijn er ook aanbieders die over meerdere jaren een negatieve marge realiseren. Van de aanbieders in deze analyse waren er 338 die in drie of meer van de zeven jaren verlies leden. Vier aanbieders realiseerden zelfs in alle jaren van 2018 tot en met 2024 een negatieve marge. Het is overigens niet zo dat alle aanbieders altijd winst moeten maken. Tarieven hoeven niet voor alle aanbieders kostendekkend te zijn. In een gereguleerde markt als de jeugdzorg moeten aanbieders geprikkeld worden om efficiënt en innovatief te werken. Ook uit jurisprudentie volgt dat gemeenten weliswaar reële tarieven moeten hanteren, maar dat niet verlangd kan worden dat zij tarieven hanteren die voor iedere aanbieder kostendekkend zijn¹².

2.3 Ontwikkeling van de financiële positie (solvabiliteit en liquiditeit)

De robuustheid van de financiële positie van aanbieders wordt tot uitdrukking gebracht in de kengetallen solvabiliteit en liquiditeit. De solvabiliteit, de verhouding tussen het eigen vermogen en het totale vermogen, is een kengetal dat de omvang van de financiële buffers voor de langere termijn weergeeft. De liquiditeit geeft een beeld van de financiële positie op de korte termijn en is belangrijke indicator die aangeeft of bijvoorbeeld salarissen op tijd betaald kunnen worden.

¹² [Artikel: 49. Reële tarieven binnen het sociaal domein: einde zoektocht gemeenten nog niet in zicht.](#)

Figuur 6: gemiddelde van de solvabiliteitsratio 2018-2024 per grootteklasse

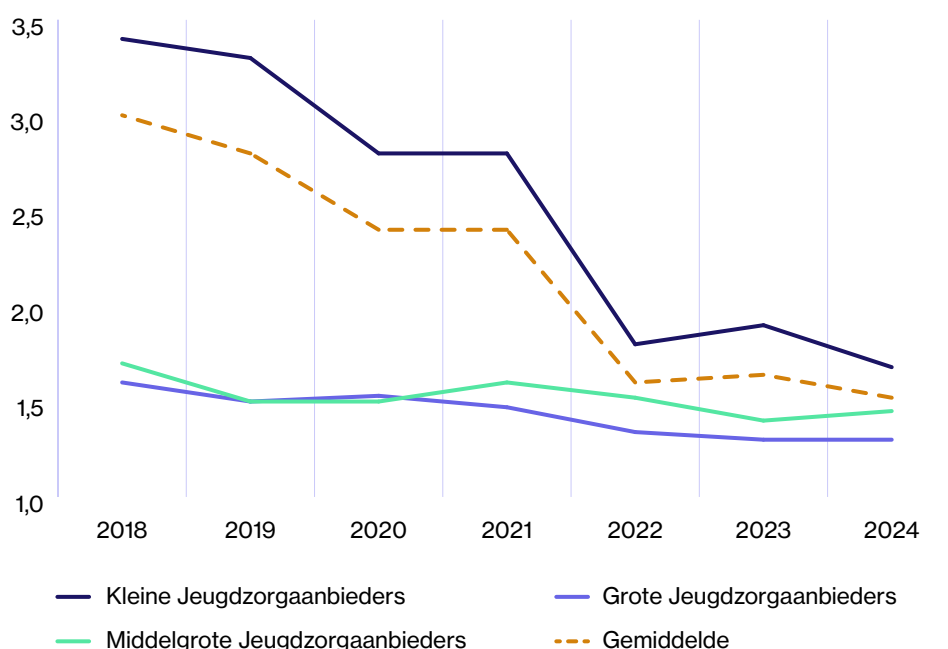
Aantal instellingen per categorie in figuur 6:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	881	982	968	980	1.408	1.687	932
2. Middel	60	77	87	84	186	231	180
3. Groot	16	25	24	26	41	41	54
Totaal	957	1.084	1.079	1.090	1.635	1.959	1.166

De norm voor de solvabiliteit ligt in de zorg op minimaal 20 tot 25 procent, afhankelijk van het risicoprofiel van de aanbieder. Zoals te zien in figuur 6 voldoen de aanbieders gemiddeld genomen aan deze norm. Kleine aanbieders hebben procentueel gezien een behoorlijk hogere solvabiliteit. In 2024 was bij kleine aanbieders wel sprake van een daling. Als een dalende solvabiliteit betekent dat winst uitgekeerd wordt, kan dit maatschappelijk relevant zijn omdat winstuitkeringen in de zorg een thema zijn. In absolute cijfers is de solvabiliteit van de kleine aanbieders overigens doorgaans kleiner vanwege de beperktere omvang van deze aanbieders.

Risico's op discontinuïteit van zorg op de korte termijn ontstaan vooral door een acuut gebrek aan liquide middelen. Een liquiditeitstekort kan om meerdere redenen ontstaan, bijvoorbeeld door problemen met het tijdig declareren van geleverde zorg, hoge kosten van PNIL of voortdurende verliezen in de exploitatie. Aanbieders die volledig van financiering vanuit de *Jeugdwet* afhankelijk zijn, kunnen deze verliezen niet compenseren vanuit andere financieringsbronnen en zijn dus geheel afhankelijk van (voor)financiering door gemeenten. Een maatstaf voor de liquiditeit is de zogenaamde current ratio. Dit kengetal drukt de verhouding tussen de kortlopende vorderingen en middelen en de kortlopende schulden uit. In figuur 7 wordt deze indicator getoond voor de periode 2018 tot en met 2024.

Figuur 7: mediaan van de current ratio 2018-2024 per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 7:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	1.755	1.857	1.876	1.846	357	711	270
2. Middel	159	174	208	228	234	280	196
3. Groot	43	49	53	58	52	55	68
Totaal	1.957	2.080	2.137	2.132	643	1.046	534

Wanneer de current ratio tussen een waarde van 1 en 2 ligt, zijn er op de korte termijn voldoende middelen beschikbaar om de continuïteit van zorg te waarborgen. Een dalende trend is zorgelijk, omdat dit betekent dat aanbieders meer uitgaven dan inkomsten hebben en dit is structureel niet houdbaar.

In figuur 7 is te zien dat de current ratio bij de middelgrote en grote aanbieders redelijk stabiel is geweest gedurende de verslagperiode, maar dat deze na 2021 wel enigszins is afgenomen. In 2024 was de mediaan van de current ratio bij middelgrote aanbieders 1,45 en bij grote aanbieders 1,3.

Bij kleine aanbieders nam de current ratio gedurende de verslagperiode behoorlijk af, van 3,4 in 2018 tot 1,68 in 2024. Ook hier was sprake van de sterkste daling na 2021. Deze daling valt samen met een forse afname van het aantal kleine aanbieders in deze populatie. Dit betekent niet dat het aantal kleine aanbieders is afgenomen, maar dat minder kleine aanbieders in de dataset opgenomen zijn.

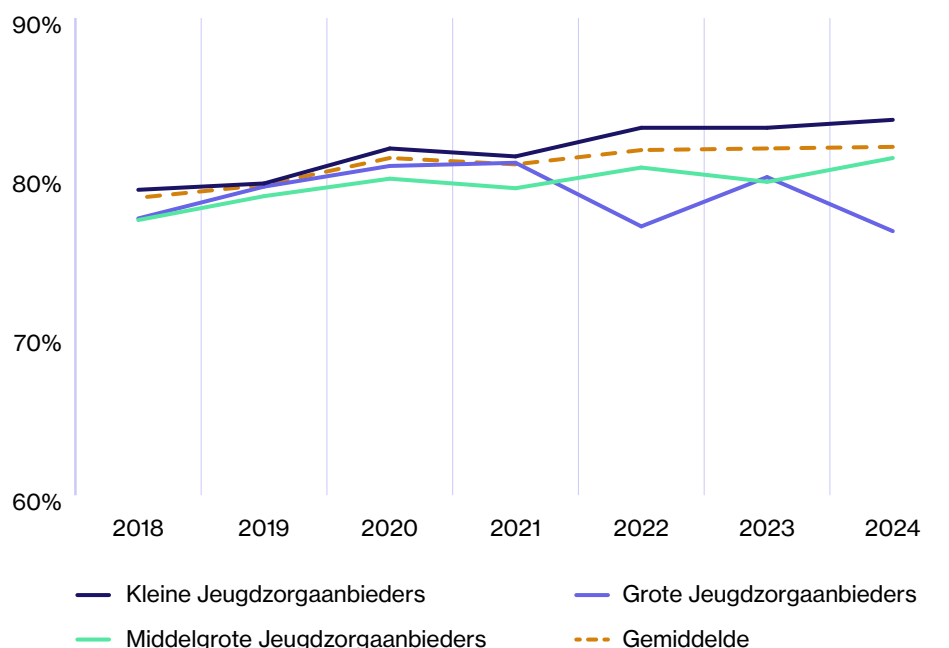
3 Ontwikkelingen ten aanzien van de inzet van personeel

3.1 Cliëntgebonden personeel

Voor zorgaanbieders is de ratio cliëntgebonden inzet van personeel een belangrijke indicator voor de mate van efficiëntie van de bedrijfsvoering. Het uitgangspunt daarbij is dat zoveel mogelijk middelen worden ingezet voor zorg. Bij zorg bekostigd vanuit de *Jeugdwet* kan sprake zijn van relatief hoge administratieve lasten, afhankelijk van het aantal contractpartijen waar een aanbieder mee te maken heeft. Grotere aanbieders hebben vaak met meerdere partijen te maken en als gevolg daarvan een veelheid aan contracten die afgesloten, beheerd en verantwoord moeten worden.

Kleinere aanbieders hebben gewoonlijk met minder contractpartijen te maken of treden op als onderaannemer en verantwoorden dan aan de hoofdaannemer. In figuur 8 is de ontwikkeling van de inzet van cliëntgebonden personeel weergegeven.

Figuur 8: gemiddelde inzet van cliëntgebonden personeel ten opzichte van de totale personeelsinzet 2018-2024 per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 8:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	513	547	563	596	376	548	285
2. Middel	155	164	204	218	229	271	204
3. Groot	43	49	53	58	51	53	66
Totaal	711	760	820	872	656	872	555

Het aandeel cliëntgebonden personeel ligt, in de gehele verslagperiode, op een redelijk stabiel niveau. Bij kleine en middelgrote aanbieders is een beperkte stijging te zien, terwijl bij grote aanbieders wat schommelingen te zien zijn.

Uit de duidingssessie

De daling van het percentage cliëntgebonden personeel bij grote aanbieders in 2024 wordt niet herkend. In het verleden is wel ingegrepen toen er te veel overhead was, maar inmiddels is de overhead bij veel organisaties redelijk stabiel. Omdat afspraken over tarieven en verantwoording eenvoudiger worden, kunnen met een gelijke overhead meer zorgverleners bediend worden. Organisaties groeien ook zonder dat de overhead meegroeit. Er is wel overal druk om de overhead niet te laten stijgen, maar als indirect cliëntgebonden tijd bij een opdrachtgever niet declarabel is kan dit wel leiden tot meer inzet en kosten vanuit de ondersteuning¹³.

Verondersteld wordt dat aan de daling van het cliëntgebonden personeel bij grote aanbieders een probleem met de data ten grondslag ligt. Bij personeelskosten worden verschillende variabelen ingevuld door verschillende typen aanbieders en er worden verschillende definities gebruikt. Trendbreuken door verschillen in definities kunnen nog jaren doorwerken. Bovendien verschilt de kwaliteit van de aangeleverde gegevens sterk. De verhoudingen worden in ieder geval niet herkend.

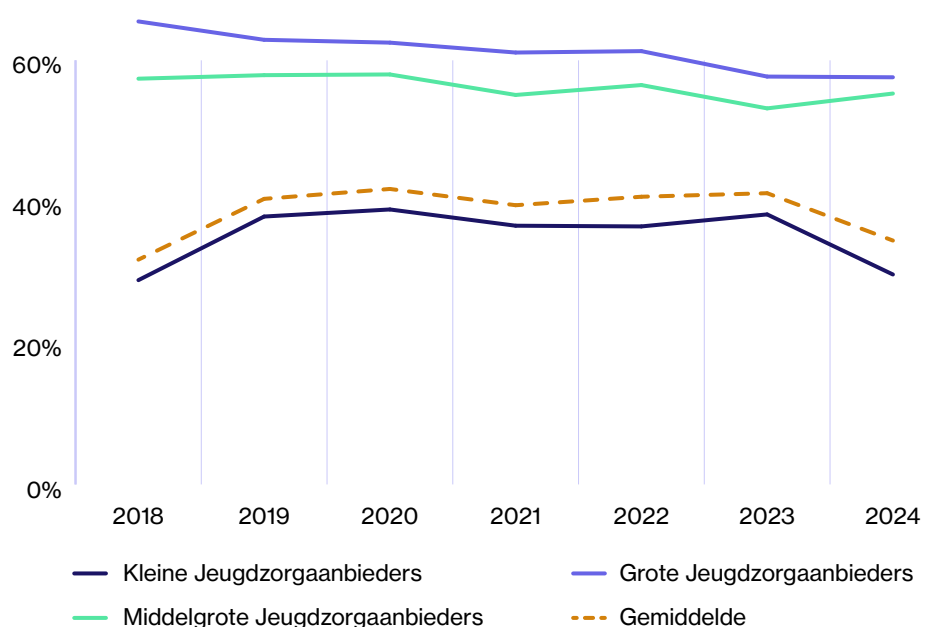
Voor de toekomst wordt eerder een daling van de overhead verwacht omdat de digitalisering een afname van administratief personeel mogelijk gaat maken.

¹³ Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de JA geen signalen krijgt dat gemeenten in de tarievenbepaling vaker met niet declarabele indirect cliëntgebonden tijd werken.

3.2 Personeelskosten ten opzichte van de omzet

In figuur 9 zijn duidelijke verschillen waarneembaar tussen kleine aanbieders enerzijds en middelgrote en grote aanbieders anderzijds. De relatieve omvang van de personeelskosten in verhouding tot de omzet is bij kleine aanbieders veel kleiner. Bij de middelgrote en grote aanbieders laat de relatieve omvang van de personeelskosten in verhouding tot de omzet gedurende de verslagperiode een beperkte afname zien.

Figuur 9: gemiddelde personeelskosten ten opzichte van de omzet 2018-2024 per grootteklasse

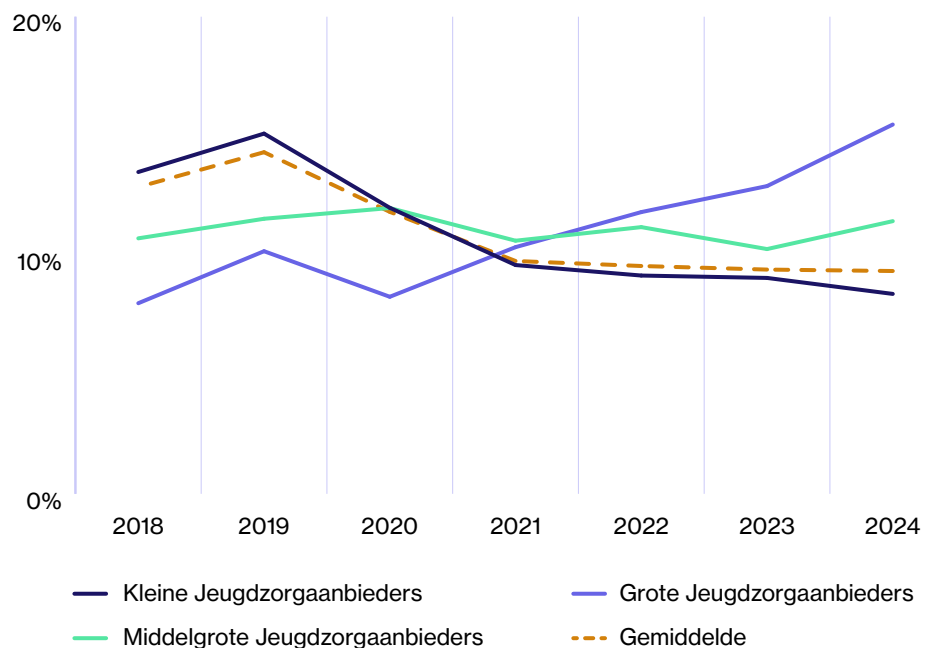
Aantal instellingen per categorie in figuur 9:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	1.863	1.573	1.601	1.687	1.185	1.485	1.262
2. Middel	158	168	210	230	242	293	218
3. Groot	43	48	53	58	52	55	68
Totaal	2.064	1.789	1.864	1.975	1.479	1.833	1.548

Bij deze cijfers moeten enkele kanttekeningen geplaatst worden. Sommige aanbieders nemen PNIL mee in de personeelskosten, terwijl anderen dit niet doen. De cijfers zijn hierdoor waarschijnlijk niet volledig vergelijkbaar. Bovendien zijn de afgelopen jaren wijzigingen aangebracht in de wijze waarop de personeelskosten in de jaarverantwoording opgenomen zijn, wat tot verschillen in registratie leidt.

In figuur 10 wordt weergegeven voor welk deel van de formatie gebruik wordt gemaakt van PNIL. Dit betreft zowel cliëntgebonden als niet-clientgebonden inzet.

Figuur 10: gemiddelde PNIL-ratio 2018-2024 per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 10:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	781	725	854	1.209	740	693	827
2. Middel	134	136	172	212	140	162	194
3. Groot	41	45	50	55	29	31	63
Totaal	956	906	1.076	1.476	909	886	1.084

Arbeidsmarktekorten en ziekteverzuim kunnen aanbieders dwingen tot de inzet van PNIL. Dit leidt vaak tot hoge kosten, omdat PNIL doorgaans duurder is dan personeel in loondienst.

Wat opvalt in figuur 10 is dat de ontwikkeling van het aandeel PNIL in de personeelsformatie sterk verschilt tussen aanbieders van verschillende grootte. Bij kleine aanbieders nam het aandeel PNIL in de personeelskosten in de verslagperiode behoorlijk af. Bij middelgrote aanbieders bleef het constant en bij grote aanbieders nam het behoorlijk toe. Gemiddeld nam de inzet van PNIL in de verslagperiode licht af. De verwachting is dat dit in de komende jaren verder af zal nemen, gelet op de verscherpte controle op schijnzelfstandigheid van zzp'ers. Begin dit jaar waren er al de eerste signalen dat er sprake is van een afname van

het aantal zzp'ers in de zorg¹⁴. Onderzoek laat zien dat één op de vijf zzp'ers in de zorg verwacht te stoppen vanwege de verscherpte controle¹⁵.

Uit de duidingssessie

PNIL is momenteel een thema door de *Wet deregulering beoordeling arbeidsrelaties*. In 2025 wordt een forse vermindering van de externe inzet verwacht. De vraag is of aanbieders doorgaan met zzp'ers of wisselen naar uitzendkrachten (die duurder zijn) of dat zij de zorg verschraken. De cijfers tot en met 2024 zeggen hier in ieder geval niet veel over. 2025 wordt hoe dan ook een heel ander jaar, en 2026 zeker.

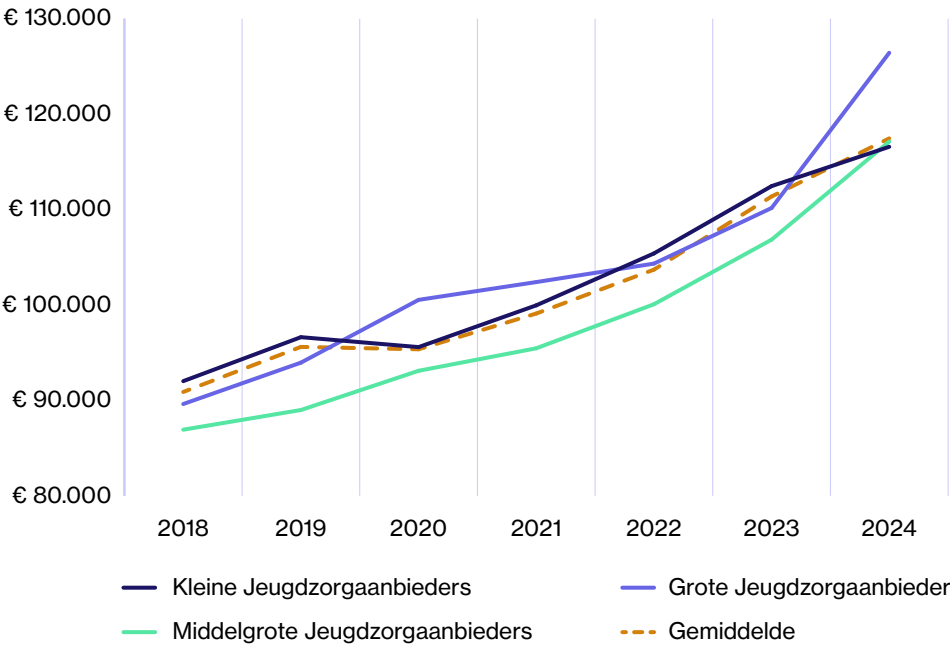
3.3 Omzet per fte

De omzet per fte kan worden gezien als een graadmeter voor productiviteit: bij een stijgende omzet met een gelijkblijvende formatie kan worden verondersteld dat de productiviteit per werknemer is gestegen. Daarbij horen een aantal kanttekeningen. Dit kengetal wordt zeer sterk beïnvloed door inflatiecorrecties die in de tarieven zijn verwerkt. Ook wordt ervan uitgegaan dat de productmix min of meer constant is, terwijl in de praktijk sprake is van verschuivingen, bijvoorbeeld omdat het beleid erop gericht is meer zorg in de thuissituatie te bieden en minder zorg met verblijf. Bovendien is het weergegeven aantal fte's een momentopname aan het eind van het jaar, terwijl dit gedurende het jaar fluctueert. Ook schommelingen in het ziekteverzuim zijn hierop van invloed, aangezien bij ziekteverlof geen uren worden gemaakt maar deze wel in de formatie zijn opgenomen. Ondanks deze kanttekeningen geeft het kengetal een beeld van de productie per werknemer. In figuur 11 wordt dit weergegeven.

¹⁴ [KvK: 750 minder zzp'ers in de zorg - Skipr](#)

¹⁵ [Artikel: Deel zorg-zzp'ers denkt te stoppen door handhaving schijnzelfstandigheid - Knobben/Dijkhuizen](#)

Figuur 11: mediaan van de omzet per medewerker (omzet/aantal fte) per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 11:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. Klein	1.875	1.969	1.969	1.946	1.595	1.836	1.493
2. Middel	159	174	211	224	242	295	220
3. Groot	43	49	53	55	52	55	68
Totaal	2.077	2.192	2.233	2.225	1.889	2.186	1.781

Uit de duidingssessie

In de toename van de omzet kunnen ook fusiebewegingen een rol spelen. Dit speelt bijvoorbeeld in de gehandicaptenzorg. Landelijk is daar een beeld van kleine organisaties die het niet meer volhouden en worden overgenomen. De omzet van de organisaties die deze partijen overnemen stijgt dan. Overigens hoeft dit niet altijd te gaan om overnames van hele organisaties, ook zorgaanbod of locaties kunnen overgenomen worden. Andere verklaringen voor de toename van de omzet in 2024 lijken niet voorhanden.

De omzet per fte laat voor alle aanbieders gedurende de verslagperiode een stijgende lijn zien. Wat opvalt is de forse toename in 2024. Bij kleine aanbieders nam de omzet per fte in 2024 ten opzichte van het voorgaande jaar toe met 4 procent, bij middelgrote aanbieders met 10 procent en bij grote aanbieders zelfs met 15 procent.

Uit de duidingssessie

De algemene opinie is dat de datakwaliteit als het gaat om de omzet per fte te slecht is om hier harde uitspraken over te kunnen doen. Een mogelijke verklaring voor de stijging van de opbrengst per fte kan zijn een toename van de inzet van onderaannemers en de wijze waarop dit in de cijfers gepresenteerd wordt. Er wordt in toenemende mate met consortia gewerkt¹⁶ en als de omzet van onderaannemers wel meegenomen wordt (teller groter) maar de fte's van onderaannemers niet (noemer gelijk) zou dit het gevolg kunnen zijn. De vraag is wel of dit dan erg veranderd is in 2024. We zien in 2024 de grootste sprong ten opzichte van voorgaande jaren.

Een beperkte verklaring zou kunnen zijn productiviteitswinst door digitalisering maar de productiviteit stijgt daar niet in deze mate door. Ook betere tarieven spelen een rol.

¹⁶ [Taakgericht werken met jeugdhulpconsortia | Jeugdautoriteit](#)

4 Uitgelicht: inzicht in resultaten van JeugdzorgPlus aanbieders

4.1 Transformatie Jeugdzorg

De transformatie-opgave in de jeugdzorg bleef in 2024 sterk voelbaar bij de aanbieders van gesloten jeugdhulp (JeugdzorgPlus). Uit de *Monitor JeugdzorgPlus* van de JA blijkt dat er steeds minder jongeren in instellingen voor gesloten jeugdhulp verblijven. Deze daling van het aantal plaatsingen past in het beleid: in 2025 kleinschalig en in 2030 zo dichtbij mogelijk bij nul gesloten plaatsingen¹⁷. Maar de afbouw van de capaciteit, ofwel het aantal beschikbare plaatsen voor gesloten jeugdhulp, gaat minder snel dan de afname van het aantal plaatsingen van jeugdigen met gesloten jeugdhulp. Hierdoor lag de bezetting ook in 2024 structureel te laag voor een gezonde financiële exploitatie.

Het Rijk ondersteunt de transformatie ook financieel. In november 2024 is de specifieke regeling uitkering (SPUK) transformatie gesloten jeugdhulp in werking getreden voor de periode 2024-2026¹⁸. Daarmee is €176 miljoen beschikbaar gesteld aan zeven landsdelen voor de transformatie. Hiertoe hebben zij, via een coördinerende gemeente, een bovenregionaal plan ingediend waarin zij omschrijven hoe de af- en ombouw van de gesloten jeugdhulp én de opbouw van alternatief zorgaanbod vorm krijgt.

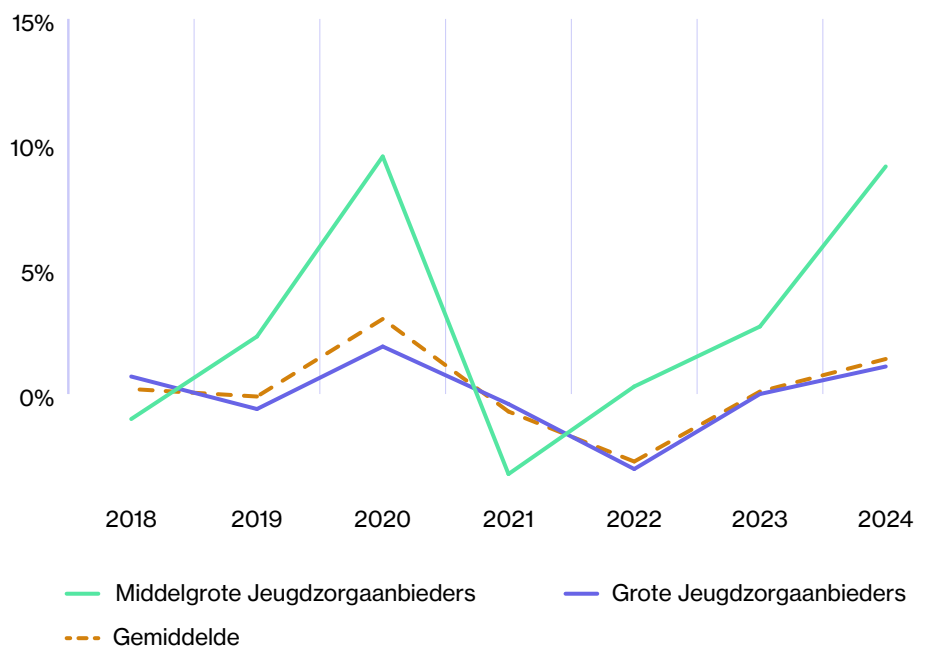
In dit hoofdstuk geven wij een kort inzicht in de afwijkende resultaten van deze organisaties. Alle JeugdzorgPlus aanbieders zijn voor 2024 opgenomen in de dataset.

¹⁷ [Kamerbrief over voortgang beleid jeugdzorg | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl](#)

¹⁸ [wetten.nl - Regeling - Regeling specifieke uitkering transformatie gesloten jeugdhulp - BWBR0050438](#)

4.2 Financieel rendement

Figuur 12: gemiddelde gewogen winstpercentage (resultaat na belasting/omzet) van JeugdzorgPlus aanbieders 2018-2024 per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 12:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
2. Middel	4	3	3	3	3	2	2
3. Groot	3	3	4	5	5	6	7
Totaal	7	6	7	8	8	8	9

De voornaamste reden van het negatieve resultaat over 2022 en de nullijn over 2023 waren de afbouw van de JeugdzorgPlus en de daarmee gemoeide leegstand van bedden die niet altijd in de gemeentelijke inkoop werd gecompenseerd. Het merendeel van de aanbieders vulde het jaarresultaat aan met vastgoedopbrengsten in de jaren 2022 en 2023, met als voornaamste reden de liquiditeit te ondersteunen voor de continuïteit van zorg. Dat is ook zichtbaar in het forse positieve resultaat van het jaar 2020. In twee gevallen hebben aanbieders gebruik gemaakt van de subsidieregeling continuïteit jeugdzorg van het ministerie van VWS (regeling voor tijdelijke liquiditeitssteun).

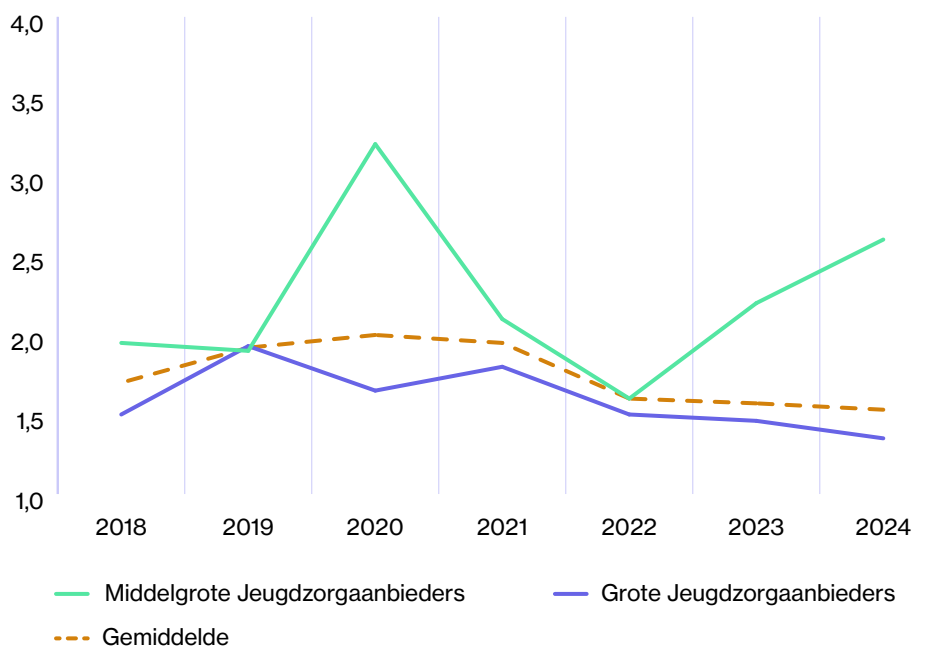
In 2024 verbeterde het financieel rendement bij de JeugdzorgPlus aanbieders. Deze verbetering kan voor een deel een gevolg zijn van een injectie van (incidentele) financiële middelen die in het kader van de SPUK zijn verstrekt. Het effect van deze financiële injectie op de exploitatie van deze aanbieders

op de (middel)lange termijn is nog onduidelijk, en erg afhankelijk van hoe de business cases¹⁹ in de praktijk gaan uitpakken.

4.3 Solvabiliteit en liquiditeit JeugdzorgPlus aanbieders

De gemiddelde solvabiliteit van de JeugdzorgPlus aanbieders nam in 2024 licht toe naar 39 procent (bedroeg in 2023 ongeveer 36 procent). Dat is op zich voldoende, met de kanttekening dat bij deze aanbieders dit vermogen meestal beklemd eigen vermogen betreft dat is aangewend voor de aankoop of vervaardiging van vastgoed. Alleen door de vervreemding van dit vastgoed kunnen de middelen vrijgemaakt worden voor een ander bestedingsdoel.

Figuur 13: mediaan van de current ratio van JeugdzorgPlus aanbieders 2018-2024 per grootteklasse

Aantal instellingen per categorie in figuur 13:

Omvang	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
2. Middel	4	3	3	3	3	2	2
3. Groot	3	3	4	5	5	6	7
Totaal	7	6	7	8	8	8	9

¹⁹ Die gebaseerd zijn op het Bovenregionaal Plan van de gemeenten waarin de transformatiebeweging (zowel zorginhoudelijk als financieel) verder zijn uitgewerkt.

In figuur 13 is een wat wisselend beeld te zien. Bij de grote JeugdzorgPlus-aanbieders daalt de liquiditeit tussen 2018 en 2024 licht. Bij de middelgrote aanbieders is deze nog op een afdoende niveau. Daaraan is af te zien dat bij de grotere instellingen de negatieve rendementen van de afgelopen drie jaar ten kosten gaan van de beschikbare financiële middelen. Enkele van deze aanbieders maken bijvoorbeeld gebruik van extra bevoorschotting door gemeenten om het noodzakelijke liquiditeitspeil in stand te houden. Deze voorfinanciering moet echter op termijn weer worden verrekend.

Komende tijd zal blijken of met de SPUK-regeling van 2024 tot en met 2030 de af- en ombouw, die verband houdt met de transformatie JeugdzorgPlus, afdoende kan worden vormgegeven. Deze financiële steun is van groot belang voor de JeugdzorgPlus-aanbieders, om deze verandering ook in financiële zin te kunnen dragen. Er is echter nog veel onduidelijk over de structurele kosten die alternatieven met zich mee gaan brengen²⁰. Er zijn ook zorgen over beschikbaarheid van voldoende geschikte alternatieven²¹.

²⁰ [KPMG: Een verkenning naar de kosten van af-en ombouw van gesloten jeugdhulp en op te bouwen varianten.](#)

²¹ [Zorgen over jongeren met een complexe hulpvraag buiten de gesloten jeugdhulp | Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd](#)

5 Uitgelicht: inzicht in de resultaten van Gecertificeerde Instellingen

De (wettelijke) maatregelen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering worden exclusief uitgevoerd door de Gecertificeerde Instellingen (GI's). De GI's maken onderdeel uit van de veiligheidsketen van de jeugdzorg en mogen zelf geen jeugdhulp verlenen. Er is daarmee een duidelijke taakafbakening ten aanzien van de hulp- en zorgverlening van jeugdhulpaanbieders. De focus op het verrichten van wettelijke maatregelen maakt dat GI's een ander bedrijfsvoeringsmodel kennen, met andere risico's. Deze deelsector kent dan ook specifieke problemen of aandachtspunten rondom de wachtlijsten voor jeugdhulp die ingezet wordt in het kader van de jeugdbescherming en de jeugdreclassering en de doorstroom in de veiligheidsketen. Ook is er de uitwerking van de bestuurlijke afspraken die het Rijk en de VNG gemaakt hebben over een landelijk tarief en bekostiging van de jeugdbescherming, die onder andere tot doel hadden om op korte termijn de werkdruk te verlagen²².

Vanwege de specifieke rol en taken van de GI's wordt deze deelsector in deze trendanalyse dan ook apart beschouwd. We laten zien hoe de continuïteit van de deelsector ervoor staat en hoe die zich ontwikkelt.

5.1 Omvang deelsector

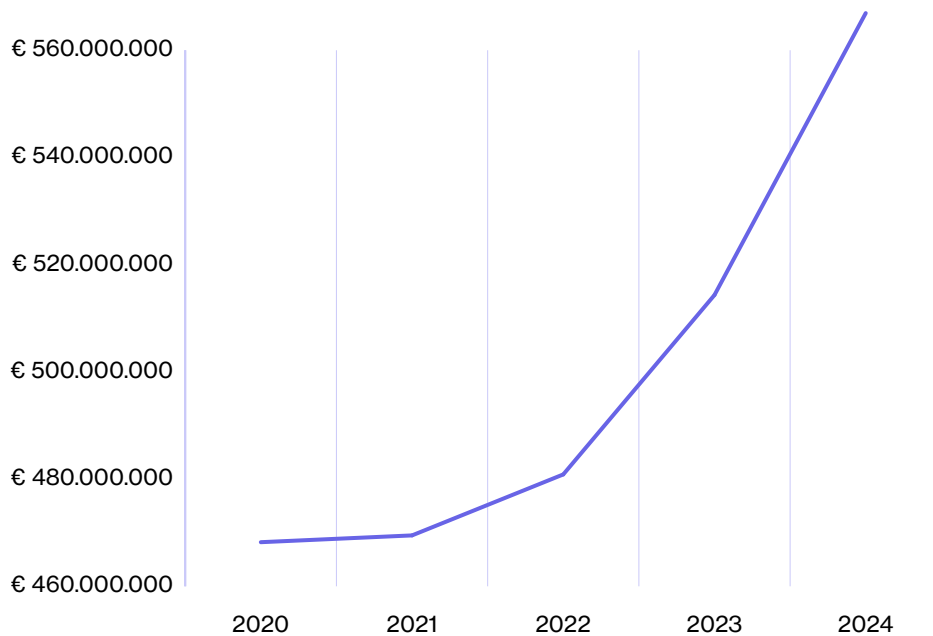
De deelsector bestaat uit 15 instellingen die in 2024 gezamenlijk een omzet genereerden van €567 miljoen (groei van 10,3 procent ten opzichte van 2023)²³. Dit bedrag is grotendeels ter financiering van de wettelijke maatregelen, maar bestaat deels ook uit financiering van Veilig Thuis en het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling en preventieve en overige dienstverlening, waaronder de proeftuinen in het kader van het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming²⁴.

²² [Aanbiedingsbrieven bij documenten bestuurlijke afspraken over landelijk tarief jeugdbescherming en jeugdreclassering | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl](#)

²³ Er zijn 13 regionale GI's en 2 landelijke GI's. Drie regionale GI's vormen samen een groep, maar deponeren ieder afzonderlijk een jaarverantwoording en zijn daarom separaat in deze analyse meegenomen.

²⁴ Specificering van totale omzet is niet goed mogelijk op basis van de vragenlijst van DigiMV. Gegevens konden niet volledig geverifieerd worden en dienen hier enkel om een globaal beeld te geven van de opbouw van de omzet van de GI's.

Figuur 14: totale omzet van de GI's 2020-2024

In 2023 werden tijdelijke middelen vanuit het ministerie van JenV en gemeenten verstrekt naar aanleiding van een aanbeveling van de Inspectie JenV om te zorgen dat medewerkers meer uren kregen voor een adequate uitvoering van maatregelen. Het Rijk en de VNG bereikten in oktober 2023 een akkoord over een landelijk tarief jeugdbescherming; het Rijk draagt hier vanaf 2024 per jaar €30 miljoen structureel aan bij. Daarnaast dragen de gemeenten vanaf 2024 €25 miljoen bij om de landelijke tarieven te financieren, en vanaf 2025 per jaar structureel €30 miljoen.

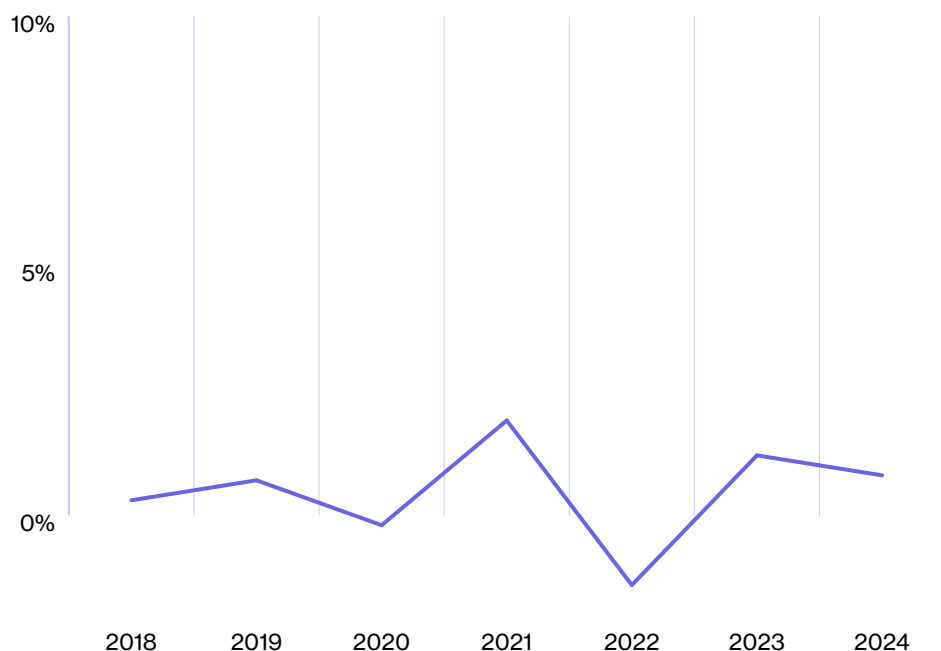
De financiële uitdagingen waar de GI's voor gesteld staan hangen sterk samen met de ontwikkelingen in de in- en uitstroom van cliënten en de bijbehorende hoeveelheid maatregelen. Het aantal jeugdbeschermingstrajecten nam de afgelopen jaren gestaag af, van 44.030 in 2021 tot 35.930 in 2024. Een daling van 18 procent. Het aantal jeugdbeschermingstrajecten bleef in dezelfde periode vrij stabiel, rond de 11.000²⁵.

²⁵ CBS StatLine.

5.2 Financieel rendement

Wordt gekeken naar het financieel rendement in deze deelsector, dan is te zien dat het gewogen gemiddelde voor de groep (te) laag ligt. Het komt uit onder de marge van tussen de 2 en 3 procent die volgens de ervaring van de JA noodzakelijk is om duurzaam goede zorg te kunnen bieden. In tegenstelling tot de gehele jeugdzorgsector is het financieel rendement in 2024 ook afgenomen²⁶. Op het niveau van de individuele instellingen wordt ook wisselend gepresteerd. We zagen het aantal verlieslatende GI's in 2024, ten opzichte van 2023, weer toenemen van vijf naar zeven instellingen.

Figuur 15: gemiddelde gewogen winstpercentage (resultaat na belasting/omzet) van de GI's 2018-2024

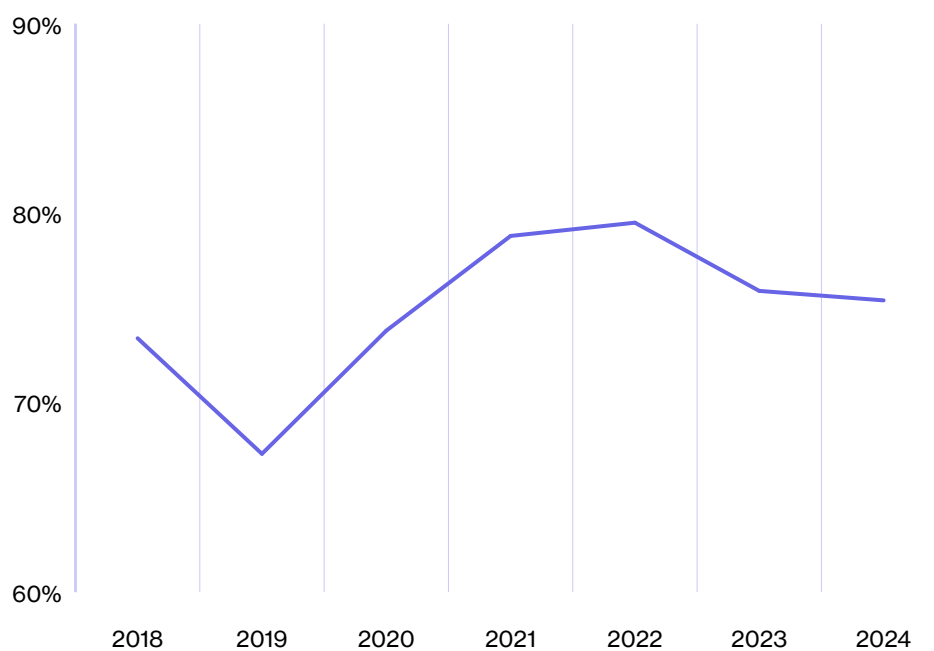
De komst van de landelijke tarieven heeft nog niet geleid tot een verbetering van het financiële rendement. Het is de meeste GI's nog onvoldoende gelukt om het kostenniveau beter in balans te brengen met de opbrengsten vanuit de landelijke tarieven.

²⁶ Het positieve rendement in 2021 van 1,9% is te verklaren door positieve uitschieters in verband met de verstrekking van incidentele gelden vanuit gemeenten.

5.3 Ontwikkeling in de personele inzet

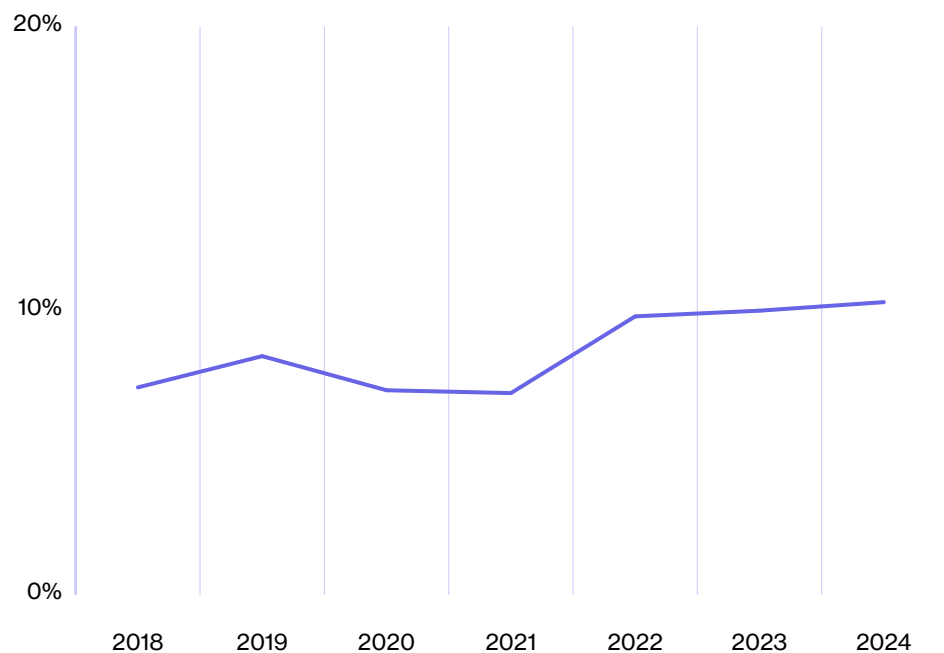
Het percentage cliëntgebonden personeel schommelt maar ligt ongeveer rond de 75 tot 80 procent. Het aandeel cliëntgebonden personeel ligt daarmee bij GI's op een iets lager niveau dan de jeugdsector als geheel, maar is in het licht van de juridische aspecten van de specifieke taken van GI's verklaarbaar. Hier kan meer inzet van ondersteunend personeel noodzakelijk zijn.

Figuur 16: gemiddelde cliëntgebonden personeel ten opzichte van het totale personeel van de GI's 2018-2024

Over het jaar 2024 is het aandeel cliëntgebonden inzet stabiel gebleven. Voor de daling in 2023 speelt mogelijk de wijze van registratie van nieuw aangetrokken personeel een rol. Mogelijk zijn bijvoorbeeld de ondersteunende jeugdbeschermers in sommige gevallen als cliëntgebonden personeel verantwoord maar in andere gevallen niet.

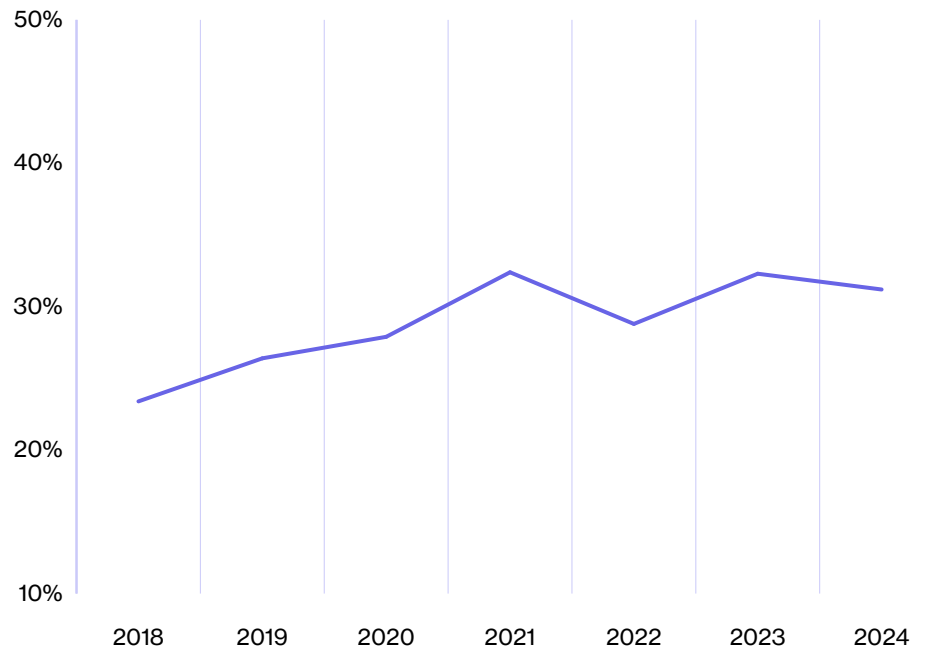
Figuur 17: gemiddelde PNIL-ratio van de GI's 2018-2024

Ook bij de GI's wordt PNIL ingezet om de taken te kunnen vervullen. Het vinden van geschikt personeel is in de huidige arbeidsmarkt in de gehele sector al een aantal jaren een uitdaging. Zo ook voor de GI's. Het werven en opleiden van personeel kost geld en tijd. Dat de PNIL-ratio in 2024 licht is gestegen, kan worden verklaard door het feit dat nieuw personeel niet direct volledig productief is. Daardoor blijft inzet van PNIL noodzakelijk is om dit op te vangen. Hoewel in het landelijk tarief rekening is gehouden met de krapte op de arbeidsmarkt doordat de kosten van PNIL voor een bepaald percentage zijn verdisconteerd, ligt de ratio alsnog te hoog. Komende jaren zal dit voor een gezonde duurzame financiële bedrijfsvoering moeten dalen.

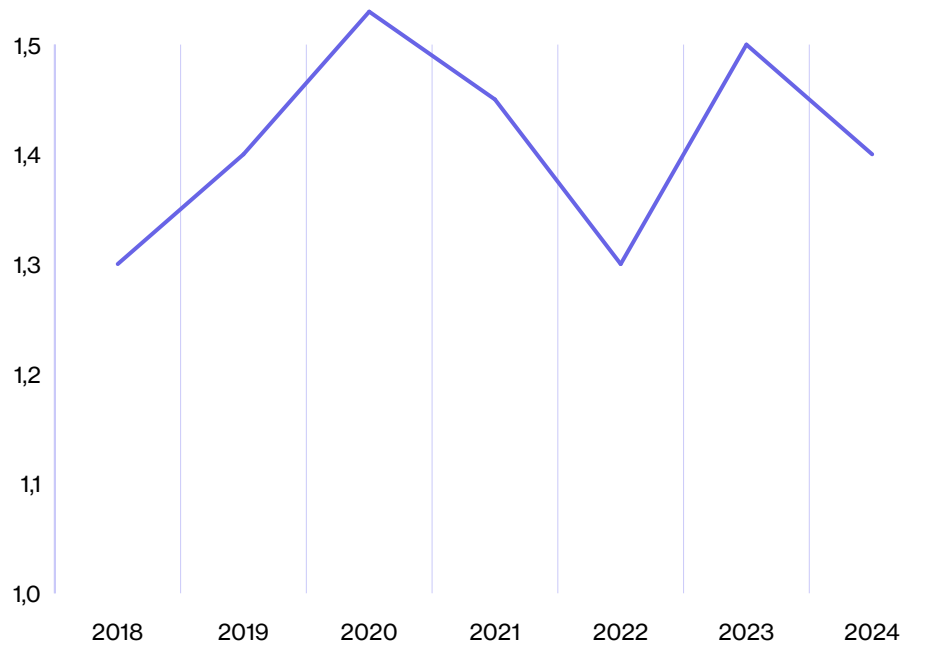
5.4 Financiële positie van de GI's

Figuur 18: gemiddelde solvabiliteit van de GI's 2018-2024

De solvabiliteit, de verhouding tussen het eigen vermogen en het totale vermogen die laat zien in hoeverre een organisatie aan haar langlopende schulden kan voldoen, is in 2024 ten opzichte van 2023 licht gedaald. Dit is niet meteen als zorgwekkend te beschouwen gelet op de norm van 20 procent die banken doorgaans als ondergrens beschouwen, zeker voor de lange termijn. Het solvabiliteitspercentage als kengetal is ook iets minder van betekenis dan bij jeugdhulpaanbieders het geval is. De deelsector bestaat uit organisaties met een duidelijke binding met hun geografische werkgebied, kent meer standaardisatie en een hoge(re) toetredingsdrempel voor nieuwe partijen zoals de vereiste certificering.

Figuur 19: mediaan van current ratio van de GI's 2018-2024

De liquiditeit bleef de afgelopen jaren op basis van de current ratio binnen de marges van 1,3 tot 1,5 (ultimo 2023) en is daarmee stabiel. Over 2024 is mede door de tegenvallende rendementen de liquiditeitspositie licht verslechterd.

Dit is een uitgave van:

Jeugddautoriteit
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

www.jeugddautoriteit.nl